

Пропозиції Пенсійного фонду України
до проєкту Закону України “Про внесення змін до Закону України “Про
загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” щодо підвищення
розмірів трудових пенсій внаслідок збільшення величини оцінки одного року
страхового стажу, зменшення пенсійного віку та страхового стажу як умов
призначення пенсії за віком”, внесеного народними депутатами
України Королевською Н. Ю. та Солодом Ю. В.
(реєстраційний номер 3241-1 від 8 квітня 2020 року)

1. Пенсійний фонд України не підтримує законопроект у запропонованій редакції.

2. Законопроектом пропонується, зокрема, збільшити величину оцінки одного року страхового стажу, що застосовується для визначення коефіцієнту страхового стажу, необхідного для обчислення розміру пенсії, до 1,35%, змінити умови призначення пенсії за віком, підвищити розмір пенсії за віком у разі відстрочки часу її призначення та пенсії по інвалідності.

Реалізація норм законопроекту потребуватиме додаткових видатків з бюджету, зокрема, Пенсійного фонду України, які не забезпечені реальними джерелами їх фінансування, а відтак – перегляду розміру єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування, оскільки основним джерелом формування коштів Пенсійного фонду України є надходження від сплати єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування, що спрямовуються на загальнообов’язкове державне пенсійне страхування. Його розмір має забезпечувати застрахованим особам виплати та надання соціальних послуг, передбачених законодавством про загальнообов’язкове державне соціальне страхування; фінансування заходів, спрямованих на профілактику страхових випадків; створення резерву коштів для здійснення виплат та надання соціальних послуг застрахованим особам; компенсацію адміністративних витрат на забезпечення функціонування системи загальнообов’язкового державного соціального страхування.

При цьому, слід враховувати додержання принципу пропорційності між соціальним захистом громадян та фінансовими можливостями держави, а також гарантування права кожного на достатній життєвий рівень, що є одним із визначальних елементів у регулюванні суспільних відносин у соціальній сфері.

Законом України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” та законами про інші види загальнообов’язкового державного соціального страхування передбачено зв’язок реалізації гарантованих статтею 46 Конституції України прав на забезпечення громадян у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом, із тривалістю та розмірами сплачених страхових внесків на загальнообов’язкове державне соціальне страхування (набутим особою страховим стажем). Відтак, положення законопроекту порушують принцип системності законів в частині повноти і логічної завершеності регулювання порушених питань.

Згідно із статтею 22 Загальної декларації прав людини розміри соціальних виплат і допомоги встановлюються з урахуванням фінансових можливостей держави. Європейський суд з прав людини у рішенні від 09 жовтня 1979 року у справі “Ейрі проти Ірландії” констатував, що здійснення соціально-економічних прав людини значною мірою залежить від становища в державах, особливо фінансового.

В Рішенні від 07 листопада 2018 року № 9-р/2018 Конституційний Суд України у справі щодо конституційності пункту 7 розділу II Закону України “Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні” зазначив, що фінансування соціальних та інших зобов’язань держави має бути реальним та здійснюватися відповідно до її фінансово-економічних можливостей. За юридичною позицією Конституційного Суду України у разі значного погіршення фінансово-економічної ситуації, виникнення умов воєнного або надзвичайного стану, необхідності забезпечення національної безпеки України, модернізації системи соціального захисту тощо держава може здійснити відповідний перерозподіл своїх видатків з метою збереження справедливого балансу між інтересами особи та суспільства (пункт 2.2 Рішення).

З огляду на статтю 113 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” щодо покриття дефіциту Пенсійного фонду України за рахунок коштів Державного бюджету України, реалізація законопроекту матиме вплив на видатки Державного бюджету України, що потребує врахування думки Міністерства фінансів України щодо можливості його реалізації.

Всупереч частині третій статті 91 Регламенту Верховної Ради України до законопроекту, прийняття якого призведе до зміни показників бюджету, суб’єктом права законодавчої ініціативи не додано фінансово-економічне обґрунтування (включаючи відповідні розрахунки).

**Голова правління
Пенсійного фонду України**

Є. КАПІНУС

«__»_____ 2020 р.

Капінус Євгеній Валерійович

КНЕДП - ІДД ДПС

AD92F1C54BA67636EEB87183E6E5829422BB34619585B5EB63A4FBDEB5AE628D01

17.04.2020